Kiss Benedek

A borokrul

Vannak borok
amik nevetnek,
nevetésükben nap ragyog.
Nevetésüket
visszhangozza
a nyár és minden csillagok.

Vannak borok.
Vörösek, szőkék,
engem itatni hajlamuk.
Engem itatni
felelősség,
elég meg sohase jut.

Vannak borok,
amik ha fájnak,
úgy fájnak, mint a szerelem.
Futottam én is
vakvilágnak,
nem tudtam, hogy kicsi nekem.

Vanak borok
amik, ha szólnak,
szólnak olyan szerelmesen,
hogy búcsút mondok
minden másnak,
csak poharam velem legyen.